

Kasta ut nätet på högra sidan

Predikan av pastor Göran Appelgren

(Läsningar: Ps 89:12-14; Joh 21:1-14; AC 10061:1,2. Se sista sidan!)

“Tidigt på morgonen stod Jesus på stranden, men lärjungarna visste inte att det var Han. Jesus sade nu till dem: ‘Mina barn, har ni något att äta?’ De svarade: ‘Nej.’ Han sade: ‘Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få.’ De kastade ut det, och nu orkade de inte längre dra upp det för all fisken.”
(Joh 21:4-6)

Galiléen

Jesus var i sällskap med sina lärjungar i tre år. Det mesta av den tiden vistades de i Galiléen. Det var deras hemtrakter. Där kände sig lärjungarna trygga med sin Mästare. Det var märkliga saker som skedde. De ställdes inför utmaningar, men i Galiléen kände de sig mer hemma än i Jerusalem. Det var där, i landets huvudstad, i religionens huvudstad som de fick vara med om det mest omvälvande i deras liv.

Omskakade i Jerusalem

De kom med Jesus till Jerusalem utan att riktigt förstå vad som skulle komma att hända. Jesus hade varnat dem tre gånger: “Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen kommer att överlämnas till överstepräster och de skriftlärda, som skall döma Honom till döden och utlämna Honom åt hedningarna. Dessa skall håna Honom, spotta på Honom och gissla och döda Honom. Men efter tre dagar skall han uppstå.” (Mark 10:33-34) Trots att de hade blivit förberedda, blev de omskakade av allt som skedde.

Tillbaka till Galiléen

Detta skedde i Jerusalem, inte i det trygga Galiléen. Vi kan föreställa oss att lärjungarna blev glada, när de blev uppmanade att ta sig tillbaka till Galiléen. Den politiska och religiösa makten var inte lika skrämmande och påtaglig där. Men det var ett nytt Galiléen de kom till. Ja, i det yttre var det nog detsamma, men när de mötte Jesus där, så var det på ett nytt sätt.

Mönster för våra liv

Låt oss stanna upp och titta på vad det här betyder i våra liv. Det mesta av vad vi gör är hemtam, välkänt. Vi följer vanor, rutiner, går i gamla invanda spår. Det känns tryggt och bekvämt. Ibland tar oss livet ut på en resa in i något som vi inte väntat oss. Det kan ha funnits signaler, men vi har inte förstått dem helt och hållet. “Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen kommer att ... dömas till döden ... Men efter tre dagar skall han uppstå.” (Mark 10:33-34) En förvarning, en aning, men inte en full förståelse.

Förändringen, utmaningen känns besvärlig, men vi har vetat att den skulle komma. Vi har vandrat med Herren i tre år. Vi måste vara med på

fortsättningen också, Jerusalem, Getsemane, förändringens tid. Efter en svår tid är vi tillbaka i tryggheten, Galiléen. Men det är inte samma Galiléen. Det är ett bättre Galiléen än det förra. Det är samma plats, men det är bättre, därför att vi har varit i Jerusalem, och för att vi har sett Herren dömas till döden och på den tredje dagen uppstå. Och sedan har vi mött Honom i Galiléen – på ett nytt sätt:

”Tidigt på morgonen stod Jesus på stranden, men lärjungarna visste inte att det var Han.” (Joh 21:4)

Galiléen – Jerusalem – Galiléen

Resan Galiléen – Jerusalem – Galiléen kan vi använda som en sinnebild för en inre resa. Vi börjar med vanan, det vanliga, det välkända i det dagliga livet, livet på det yttersta planet när vi talar om människans sinne, det naturliga planet, Galiléen. Resan till Jerusalem går genom Samarien, en slags mellannivå, och vi hamnar i Jerusalem, den högsta eller innersta nivån i vårt sinne. Jerusalem ligger högt upp i bergen. Vi upplever något annat, något nytt, något omskakande det inre, privata rummet i vår ande. När vi kommer tillbaka till det vardagliga, Galiléen, så är vi förändrade. Men det tar tid att acceptera eller att förstå att vi har förändrats. Vi har fått en gåva någonstans ifrån, men det tar tid att förstå den och att börja använda den. Lärjungarna kände först inte igen Herren.

Tveksamma lärjungar

Berättelsen i sista kapitlet i johannesevangeliet ger oss en så bra bild av förändringen, det nya, lärjungarna som varit med om något omskakande i Jerusalem efter sin återkomst till Galiléen ännu inte fullt ut börjat använda sina nya krafter. Fundera på deras tveksamma attityd där med hur det skulle vara bara några månader senare, då de i kraft av den Helige ande gick ut med full kraft i världen och predikade det glada budskapet om Herrens seger över döden!

Vi ska titta på berättelsen från Tiberias' sjö. När lärjungarna var ute i båten för att fiska och fick se Jesus på stranden, så var de fortfarande kvar i sina gamla roller, i sina gamla vanor. Det som hänt i Jerusalem hade ännu inte fått sin fulla effekt på dem. Det visade det faktum att de inte fick någon fisk.

”Mina barn, har ni något att äta?” De svarade: ’Nej.’” (Joh 21:5)

Hunger

Har man inget att äta, känns livet besvärligt. Man längtar efter att bli mätt. Kroppen vill bli mätt, men ännu mer vill anden bli mätt. Anden, det inre, den verkliga människan vill bli mätt. Hon vill få sådan föda, så att livet känns meningsfullt, så att livet känns uppfyllt av något som har ett bestående värde. Ett ord som sammanfattar det som den inre människan längtar efter är ’godhet’. Ett annat möjligt ord är ’rättfärdighet’. Därför säger Herren om den andliga hungern så här: ”Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade.” (Matt 5:6) Lärjungarna hade inte fångat någon fisk.

”Mina barn, har ni något att äta?” De svarade: ’Nej.’” (Joh 21:5) Inte ens lärjungarna som hade vandrat med Herren i tre år hade tillräckligt att äta. Har vi tillräckligt att äta? Är våra liv fyllda av godhet, av rättfärdighet? Eller saknar vi något?

Ett gott råd

När lärjungarna svarade att de inte hade något, så visste Jesus redan det förstås, och Han visste varför. Därför gav Han dem ett råd: "Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få." (Joh 21:6)

Godhet från Gud

Det rådet ledde till två saker. Det första var att de fick så mycket fisk att de "inte längre orkade dra upp nätet för all fisken" (Joh 21:6), och det andra var att de kände igen den som hade gett dem det goda rådet: "Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: 'Det är Herren'." (Joh 21:7)

De två sakerna hör ihop. De fick att äta och de kände igen Herren. Det är två saker som hör ihop, andlig föda och Herren. Godhet och Herren. "Ingen är god utom en, och det är Gud." (Mark 10:18)

De kände igen Herren. Det var efter en lång natt ute på sjön utan framgång med fiskafånget.

Inre impuls

Här kan vi stanna upp igen och tänka på våra egna liv. Hur många gånger har vi inte kämpat förgäves för att hitta ut ur en hopplös situation. Ingenting tycks fungera eller hjälpa. Det sätt som vi är vana att handla på fungerar dåligt. Det är Galiléen före upplevelsorna i Jerusalem. Men så händer något oväntat – en resa till Jerusalem. En inre impuls till att göra på ett annat sätt sätter fart på oss. Vi vet instinktivt att det har med Herren att göra. Attityden i våra tankar ändras. Mer godhet. Mer öppenhet. Vi lägger något åt sidan som stått i vägen. En lång natt utan framgång. Men med en ny impuls som vi vet kommer från Herren får vi kraft att handla på ett nytt, konstruktivt och oegennyttigt sätt. Något dör, och nytt liv uppstår. Jerusalem. Nytt liv i en ny vardag, ett nytt Galiléen.

"Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få," (Joh 21:6) och "de förstod att det var Herren." (Joh 21:12) Det handlar om två saker. Det ena är ett uppvaknande i sinnet som vi kan kalla ett Herrens återvändande. Det andra handlar om godhet.

En lång natt utan framgång, men så kommer Herren åter i gryningen, i morgonrodnadens ljus. Jerusalem i det inre träder fram i det yttre, ett nytt Galiléen.

Bildspråket i Ordet

Ingenting i Ordets berättelser är tillfälligheter. De är laddade med betydelser som har med våra liv att göra. Så här står det i Arcana Cœlestia om vad morgon betyder:

"Med 'morgon' betecknas Herren ankomst, ... och att en människa pånyttföds och blir en ny människa, ty Herrens rike upprättas då ... i henne ... Detta sker så ofta som det goda ... är verksamt i henne, ty det är detta som är Herrens Ankomst. Följaktligen innebär Herrens uppståndelse på den tredje dagen om morgonen (Mark 16:2,9; Luk 24:1; Joh 20:1) ... att Herren dagligen ... uppstår i den pånyttfödda människans sinne. Detta tillstånd kallas i Ordet 'morgonrodnad' ... Det förhåller sig så hos de goda, för något som liknar en arla gryning eller morgonrodnad strålar fram hos dem." (AC 2405:2,8)

Morgonrodnad

Att lämna natten och mörkret bakom sig är att gå in i något nytt. Mörkret skingras. Morgonrodnaden kommer gradvis. Snart är det full dager igen, och vi har glömt natten. Vi är tacksamma för den nya dagen. Vi är tacksamma för att Herren har kommit tillbaka. Han visade sig för oss och det var Han som gav oss det rätta rådet för att hitta den andliga födan: "Mina barn, har ni något att äta?" De svarade: 'Nej'." (Joh 21:5) "Mina barn" säger Han. Vi känner oss trygga och omhändertagna. Vem annan hade kunnat hjälpa oss?!

Ingen fångst

En sådan upplevelse hjälper oss att få rätt perspektiv på livet och på vem vi är. Herren och godheten. Vår Gud och andlig föda å ena sidan - "Ingen är god utom en, och det är Gud" (Mark 10:18) – och vår egen oförmåga å den andra, vårt elände, och vår natt. På ett annat ställe i Ordet, i början av evangeliet, då Jesus kallade på lärjungarna hittar vi en liknande berättelse om att fiska, och där hör vi Petrus uppvaknande till insikt om den egna oförmågan:

"Jesus sade till Simon (Petrus): 'Far ut på djupt vatten och lägg era nät till fångst.' Simon svarade: 'Mästare, vi har arbetat hela natten och inte fått något. Men på din befallning vill jag lägga ut näten.' De gjorde så och fångade en så stor mängd fisk att näten höll på att gå sönder... och ... båtarna ... var nära att sjunka. När Simon Petrus såg det, föll han ner för Jesus och sade: 'Gå bort ifrån mig, Herre, jag är en syndig människa.' Ty han och alla som var med honom hade slagits med häpnad över den fångst de hade fått." (Luk 5:4-9)

"Jag är en syndig människa". I dagens text reagerar Petrus på ett liknande sätt: "När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig ytterplagget, för han var lätt klädd." (Joh 21:7) I Herrens närvaro kände han att han saknade något. Den som är hungrig och fryser vill ha föda och kläder. Vi behöver godhet och sanning. Födan är godheten. Kläderna är sanningen.

I morgonrodnaden, efter att ha sagt ja till den inre impulsen förs vi in i en ny riktning, och vi möter Herren som ger oss godhet och sanning. Från de gamla vanorna i Galiléen, genom omskakande upplevelser i det inre, Jerusalem, och tillbaka till ett nytt Galiléen.

Jerusalem är nödvändigt

Till slut ska vi titta på det där goda rådet som Herren gav lärjungarna. "Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få." (Joh 21: 6) Berättelsen handlar om oss när vi har bejakat impulsen i den innersta viljan – viljan till godhet. Den impulsen är vi känsliga för enbart om vi har varit i Jerusalem. Lärjungarna hade varit där. Om de inte hade varit där, hade de inte kunnat se Jesus på stranden. "I sitt förhållande människoväsen kan [Herren] inte synas för någon människa om han inte först öppnar hennes andes ögon. ... Därför öppnade han först lärjungarnas ögon då han (efter uppståndelsen) uppenbarade sig för dem." (SKR 777) De hade inte kunnat ta emot något råd. Men de hade ju varit i Jerusalem, så nu var de förberedda.

Den där inre impulsen som vi plötsligt blir varse – den är ett råd, ett tips, en tanke som säger att man kan handla på ett annat sätt. I morgonrodnadens stund tar en ny tanke tag i sinnet: "Kasta ut nätet på ett annat sätt!" På högra sidan! Inte på vänstra som alltid förut.

Och miraklet sker. Äntligen blir det fångst.

Högra sidan - godhet

Allt i Ordets berättelser har som sagt en bestämd innebörd för vårt andliga liv. I verkliga livet hade lärjungarna säkert lagt näten både på höger och vänster sida många gånger. Men det här är en andlig bild. 'Höger' och 'vänster' står för något i våra liv. Tänk på hur många gånger höger och vänster används, till exempel i denna märkliga uppmaning från Herren:

"Och om din högra hand förleder dig till synd, så hugg av den och kasta den ifrån dig! Det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas kommer till Gehenna." (Matt 5:30)

Där handlar det givetvis om något andligt, nämligen att upphöra med en ond handling, inte om att rent fysiskt hugga av en hand. 'Höger' har med vilja och handling att göra. I det här fallet en ond. 'Vänster' har med tanke och munnens tal att göra.

När Herren ger oss ett råd om att kasta nätet på den högra sidan handlar det förstås om godhet, den goda viljan. Den finns på högra sidan. På vänstra sidan hittar vi tanke och munnens tal.

Så länge det endast är tanke och ja, tomt prat utan god vilja i handling, så blir det ingen fångst. Det är det som Herren vill tala om för lärjungarna och för oss som läser Ordet, god vilja i handling i första hand och därefter sanna ord.

Efter en lång natt utan fångst var lärjungarna hungriga. Vi kan känna igen oss. Vi får äntligen ett tips – börja från godheten, och inte från den kalla tankens värld, en värld som har stängt dörren till god vilja mot sina medmänniskor.

Det här är en universell princip som gäller i alla sammanhang, antingen det handlar om att värva nya lärjungar och efterföljare till Herren Jesus Kristus, som det handlar om i ett historiskt sammanhang – "Jag skall göra er till människofiskare" (Matt 4:19-22) - eller det handlar om varje människas dagliga liv, så är det en allmängiltig princip. Börja från den goda sidan! Börja med att vilja gott!

Lämna Galiléen, gå upp till Jerusalem och möt Herren på nytt på stranden och lyssna på Hans inre tilltal.

Jesus sade: 'Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få.' De kastade ut det, och nu orkade de inte längre dra upp det för all fisken. ... "Nätet var fullt av stora fiskar ... Jesus sade till dem: 'Kom och ät.'" (Joh 21:6-8)

Amen!

Ps 89:12-14:

Din är himlen, din är också jorden. Du har grundat världen och allt som finns i den. Norr och söder har du skapat, Tabor och Hermon jublar i ditt namn. Du har en arm med hjältekraft, mäktig är din hand, hög är din högra hand.

Joh 21:1-14:

Därefter uppenbarade sig Jesus än en gång för lärjungarna. Det var vid Tiberias sjö, och det gick till så här: Simon Petrus, och Tomas som kallas Tvillingen, Natanael från Kana i Galiléen, Sebedeus' söner och två andra av Hans lärjungar var tillsammans, Simon Petrus sade till dem: 'Jag ger mig ut och fiskar.' De andra sade: 'Vi går också med dig.' De gick ut och steg i båten, men den natten fick de ingenting. Tidigt på morgonen stod Jesus på stranden, men lärjungarna visste inte att det var Han. Jesus sade nu till dem: 'Mina barn, har ni något att äta?' De svarade: 'Nej.' Han sade: 'Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få.' De kastade ut det, och nu orkade de inte längre dra upp det för all fisken. Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: 'Det är Herren.' När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig ytterplagget, för han var lätt klädd, och kastade sig i sjön. De andra lärjungarna kom efter i båten. De var inte långt från land. När de kom i land, fick de se en glödhög och fisk som låg på den och bröd. Jesus sade till dem: 'Bär hit av fisken som ni fått.' Simon Petrus steg i båten och drog in nätet. Det var fullt av stora fiskar, etthundrafemtio stycken. Och fast de var så många gick nätet inte sönder. Jesus sade till dem: 'Kom och ät.' Ingen av lärjungarna vågade fråga vem han var. De förstod att det var Herren.

Jesus gick fram och tog brödet och gav dem, och likaså fisken. Detta var tredje gången som Jesus uppenbarade sig för lärjungarna sedan han hade uppstått från de döda.

(Översättning: Svenska Folkbibeln)

Arcana Cœlestia, nr 10061:1.2:

De ting som finns på högra sidan hos människan motsvarar det goda från vilket sanningar uppstår, och tingen på den vänstra sidan motsvarar sanningar genom vilka det goda uppstår.[2] Den som inte känner till denna hemlighet ... kan inte veta varför Herren sade till lärjungarna, när de fiskade att "de skulle kasta nätet på högra sidan om båten", Joh 21:6. Genom detta förebildades, att man kan sluta sig till oräkneliga ting om det sanna, när man handlar och undervisar med utgångspunkt från det goda, medan motsatsen inte gäller. De som är i det sanna från det goda är vad som förstås med "fåren som stod på den högra sidan", men de som är i det sanna och inte samtidigt i det goda förstås med "getterna på den vänstra sidan" (Matt 25:32,33). Med 'höger' förstås också de som är i det sannas ljus från det goda, som hos David: "Din är himlen, din är också jorden. Du har grundat världen och dess fullhet. Norr och det högra har du skapat", Ps 89:12, 13. ... Därav är det tydligt vad som menas med att "sitta på Guds högra sida", då det handlar om Herren, Ps 110:1,5; Matt 26:63,64; Mark 12:36; 14:61,62; Luk 20:42, 44, att det nämligen syftar på Gudomlig makt genom det Gudomligt sanna som utgår från Hans Gudomligt goda.

Förkortningar av Skrifterna:

AC = Arcana Cœlestia

SKR = Sanna kristna religionen